

Apologetik del 6 - Trump for president? "Ers majestät, jag har inget behov av den hypotesen!"

Det här är en [bloggpostserie](#) vilken är till för att främja mötet mellan en kristen trosutövare och en ateistisk trosutövare. Den är skriven ur ett kristet perspektiv och är tänkt för att ge en eller flera öppningar när ateismen tycks vara den allmänt gällande, objektiva grunden som man måste omfatta inom olika ämnesområden, vilket då gör en troende till fel, dum, obetydlig, lurad, omodern eller något annat tillskillnad från det rådande ateistiska paradigmet. Här kan man som kristen känna sig ensam och utlämnad när man kommer ut som kristen.

Idag tänkte jag ta upp ordet OCH?

OCH?

För inte så sällan när man på något sätt kommit ut som kristen så kan man mötas av att många inte alls funderat över Gud och att det på något sätt skulle vara ett argument i sig mot Gud, eller i alla fall ett argument inte för Gud. Om man hårdar samtalet lite kan man få en reaktion eller ett svar som går ut på att man inte "behöver Gud", man klara sig bra ändå, man ser inte vad Gud skulle tillföra sitt liv.

Detta är ett både känslomässigt och intellektuellt motargument mot Gud, men det tål att ifrågasättas. Lite beroende på varför man tuffar på i sitt liv utan att fundera på Gud eller stanna upp inför frågan så blir vår kristna infallsvinkel lite olika.

Till Ramnekärr

Jag vill till att börja med ta er med till Skåne, till den lilla byn (som dock finns på kartan efter ihärdigt lobbyarbete om jag inte minns fel) [Ramnekärr](#). Härifrån är en bibelskolekamrat till mig ifrån, han, liksom jag, uppväxt i ett kristet hem i en rörelse liknande den jag kommer ifrån. Vi pratade av någon anledning om Skåne och om att väckelsen (den nyevangeliska 1800-tals diton) gick starkt i Skåne, men då starkt hos småbrukarna som slet och kämpade och hos de verkligt rika, hos adel och jordbrukssamhällets grädda; de som hade tid över på dagarna. De som inte nåddes var de rika storjordbrukarna som fick in mycket, men som också använde stor del av sin tid och sin kraft till att bärga sin rikedom.

Dessa storjordbrukare är inte så ovanlig nuförtiden (ok, just stora jordbruksägare har väl blivit färre), det är alla vi i den stora medelklassen som ofta är dessa människor. Vi har råd med utlandsresor, vi kan köpa mobiler, pooler, bygga verandor och nya kök, vi kan rent av vara

engagerade i barnen, i föreningen, i partiet. Vi konsumerar både bröd och skådespel, vi kan förkovra oss i nya uppdateringar på sociala medier och vi är med!

I detta liv finns inte behov av Gud. Men här har vi som kristna uppgiften att ställa frågan om vad som finns bortom/under uppdateringar, altanbyggen och maten? Här har vi något lite svårt; detta är inlandskillen som just köpt skoter, detta är Stureplanstjejen som handlat inför aftonens utekväll! Detta är den vanlige svensken som har det bra, som fyller livet och tiden med viktigt och oviktigt. Här är vi på Moslows behovstrappa och trampar, vi är inte i ett flyktingläger, vi kämpar inte för mat för dagen, men vi är på samma trappsteg som på flykt, vi kanske är på flykt, på flykt undan tomheten. Här finns det en verklig fara i att stanna upp, för då kanske vi ser att livet är fyllt, men tomt. Som kristen: Var varsam! Här är en fråga tror jag: "Behöver du tomheten?" Eller "Varför känner du behov av en ny skoter/klänning/mobil, vad ska de fylla?"

Nu kan ju någon invända att om Gud inte finns så blir tomheten konsekvensen! Ja, så är det ju, men jag tror ju han finns, men också är det ju dumt att utan att ha reflekterat över det inte utforska om det finns något mer än "likes", grillplatser och köksbänkar i marmor!

Skavlans Gud - bra att kyrkan finns för dem som behöver

Här vill jag lyfta fram [Fredrik Skavlans](#) självbetitlade program. Detta avsnitt som länkas här under såg jag i godan ro och direkt fastnade jag för grundtonen i programmet; **en religiös tro handlar om tröst!** En [scientistisk](#) tro handlar om sanning.

<iframe width="560" height="315" src="https://www.youtube.com/embed/e3oae0AOQew" frameborder="0" allowfullscreen></iframe>

<iframe width="560" height="315" src="https://www.youtube.com/embed/j6N6IR-GkCg" frameborder="0" allowfullscreen></iframe>

Att detta inte är sant är ju självklart för den som läst sin Bibel (mer om mina reflektioner kring detta utifrån detta program kan [läsas här](#)). Gud finns inte till bara för den som söker tröst utan Gud finns eller så finns Gud inte. Här är väl till alla som inte tagit sig en närmare titt på vad Gud säger. Här är inte så ofta de i karriären, som kanske inte tycker sig ha tid att stanna upp och kolla upp detta med Gud, men det är ju bra att kyrkan finns där för de som behöver. Men om det är så att Gud finns, då är det inte bra för några, utan då har Gud något att erbjuda alla! Det Gud främst erbjuder är ju att kliva ned från piedestalen där du är centrum och istället få lite perspektiv och se din fina plats i världen! Se dig som du är: äskad och värdefull! Det är det goda chanser att en företagsledare blir mjukare av och en sjukskriven upplyft av!

Så behöver vi Gud?

Det beror på. Guds existens handlar om *sanning*, inte om *behov* för oss människor först och främst. Om Gud finns och är den Gud som Bibeln beskriver och skapelsen vittnar om och den kristna kyrkan bekänner då är det ingen vi kan säga om: "Jag behöver inte Gud", för i så fall är Gud på samma spelplan som om Addis Abeba är huvudstad i Etiopen, om Donald Trump är president i USA eller om min familj lever i kväll när jag kommer hem. Gud är alltså ontologiskt inte ett fantasifoster eller en personlig Gud på det sättet att Gud bara spelar roll för den person som vill och inte för någon annan. Så säger den kristna teologin.

Jag skiter i vad huvudstaden i Afrika heter!

Men *behöver* vi verkligen veta något om Trump, Etiopien eller liknande? Behöver vi det? Behöver vi veta om månlandningen skedde 1969, om IFK Norrköping blev svenska mästare i fotboll 2015? Kanske inte, men förhåller vi oss verkligen till världen på det sättet? Vi är ofta rätt mån som att omfamna och omfatta det som är rätt, det som är sant. Sedan kan det i tidens filosofiska strömningar ändå låta ibland: "Det är sant för mig i alla fall/det funkar för mig!", men det är ju ett uttryck för att jag menar att det *är* sant (om än att det högsta är jag och att det funkar är ett kriterium).

Gud behöver inte säga att Trump är president i USA

Det finns olika personer som omfattar denna tanke och de gör det ofta från olika bakgrund eller av olika skäl. Det finns förstås de som reflekterat sig till en position där Gud försvinner ur bilden, men min erfarenhet är att dessa ofta är sanningssökare på något sätt, eller i alla fall började sin resa mot en intellektuell ateism med ett sanningssökande i kikaren. Här upplever jag att man många gånger har svårt att mötas, här finns ofta någon form av nästan aggressivitet, här finns våra egna varianter av det man ibland säger om Richard Dawkins: "Det finns ingen gud och Dawkins är hans profet!" De ser inte att gudstron är mycket annat än sagor, kryckor för svaga och har ofta lätt för att förvränga det man själv säger eller inte helt vilja följa med längs dina egna tankegångar för att sedan se om det finns förtjänster eller inte i resonemanget. Här kan man ofta uppleva att debattvinst är viktigare än att sanningen ska komma fram, kanske är det inte tanken med våra nutida Hedeniusar (han var en mästare på att vinna debatter, likt Dawkins, men likt Dawkins kanske inte alltid för att man filosofiskt var klarast eller argumenteringsmässigt hade mest på fötterna) att inte låta sanningen komma fram, men så kan det kännas. Så det leder över oss till:

Hur kan vi mötas omkring den Gud vi inte behöver?

Här vill jag rekommendera det som tidigare skrivits om hur vi kan samtala med den som inte är jesustroende. I denna text utgicks från fyra vägledande principer vid samtal: Att utgår ifrån vad som förenar; Att våga fråga; Att lämna den andre med något att tänka på; Att utvärdera sin insats efter samtalet! Jag tror det är viktigt detta! Det är så att vi kristna har en grund för livet att erbjuda människor, inte vara de hopplösa utan också de högprofilerade! Så vi kan med fördel träna oss på att ställa frågor mer än ägna oss åt propaganda (vi kommer att förlora fler debatter, men släpp dem de vi förlorar för att inget möte eller samtal uppstått kan vi ta), vi kan fundera på vad för frågor som öppnar upp samtalet i varje olika fall av att inte behöva Gud!

Ok, vad sa han egentligen?

Idag är det en annan aspekt än den rent intellektuella som är temat, den när man möter en person som, när man berättat om sin kristna tro eller på något sätt kommit ut som kristen, på något sätt säger att: "Jaha, jag behöver inte Gud!"

Detta "Jag behöver inte Gud" kan vara av olika skäl och det är viktigt att man som ateistiskt troende och som kristen om man samtalar om frågor om Gud gör sig lite möda att våga kolla hur den andre tänker, vad sa personen nu? Definierar vi detta på lika eller olika sätt. En del argumentering faller liksom bara tillbaka eftersom det handlar om olika saker.

Vi behöver inte kunskap i så stor utsträckning, men vem vill omfatta något som inte är sant? Och denna hållning att av olika skäl säga "Jag behöver inte Gud" riskerar att avfärda Gud a priori! Dock tycker sig en del kommit fram till detta efter moget övervägande vilket vi ska ha respekt för som kristna!

Vem var den där majestäten? Vad med Trump?

Rubriken till bloggposten är hämtad från en kommentar av en av matematikens och fysikens stora *Pierre Simon de Laplace* som bland annat finjusterade *Isaac Newtons* uträkningar och förklaringar till hur himlakropparna rör sig och varför. Newton hade dock inte alla verktyg för detta och fick lämna en del frågetecken kvar i rymden, frågetecken som Laplace förmådde räta ut. Men ändå frågade *Napoleon Laplace* varför han inte nämnde Gud i sin avhandling (vilken är mycket omfattande och med många ord, så möjlighet kunde kanske ha funnits om han velat) och det är då som Laplace avfärdar Guds plats i vetenskapen genom att säga: "Ers majestät, jag har inget behov av den hypotesen". Eller nej, det gör han ju inte. Gud är ju ingen matematisk formel och har rätt lite plats i en formelsamling. Dock används detta citat ibland som om man inte behöver Gud när vetenskapen finns, medan det nog inte är relevant för den frågan alls. För mer om sambandet mellan vetenskap och kristen tro rekommenderar jag Guds dödgrävare av John Lennox och Utan Jesus ingen mobil i fickan av Mats Selander.

/ Martin Walldén